

Briselē, 15.12.2020.
COM(2020) 824 final

ANNEXES 1 to 6

PIELIKUMI

dokumentam

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijām un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 347/2013

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

I PIELIKUMS

ENERGOINFRASTRUKTŪRAS PRIORITĀRIE KORIDORI UN JOMAS

1. PRIORITĀRIE ELEKTROENERĢIJAS KORIDORI

(1) Ziemeļu–dienvidu elektrotīklu starpsavienojumi Rietumeiropā (“*NSI West Electricity*”): starpsavienojumi starp reģiona dalībvalstīm un Vidusjūras reģionu, tostarp Pireneju pussalu, jo īpaši lai integrētu no atjaunojamiem energoavotiem ražotu elektroenerģiju un stiprinātu iekšējā tīkla infrastruktūras ar mērķi veicināt reģiona tirgus integrāciju.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Beļģija, Francija, Itālija, Īrija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Portugāle, Spānija un Vācija.

(2) Ziemeļu–dienvidu elektroenerģijas starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos (“*NSI East Electricity*”): starpsavienojumi un iekšējās līnijas ziemeļu–dienvidu un austrumu–rietumu virzienā, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi un integrētu no atjaunojamiem energoavotiem ražoto enerģiju.

Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Bulgārija, Čehija, Grieķija, Horvātija, Itālija, Kipra, Polija, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Ungārija un Vācija.

(3) Baltijas jūras enerģijas tirgus starpsavienojuma plāns elektroenerģijas jomā (“*BEMIP Electricity*”): starpsavienojumi starp dalībvalstīm un iekšējām līnijām Baltijas jūras reģionā, lai sekmētu tirgus integrāciju, vienlaikus palielinot no atjaunojamiem energoavotiem ražotās enerģijas īpatsvaru reģionā.

Attiecīgās dalībvalstis: Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija, Vācija un Zviedrija.

2. PRIORITĀRIE ATKRASTES ELEKTROTĪKLU KORIDORI

(4) Jūras elektrotīkli ziemeļu jūrās (“*NSOG*”): integrēta atkrastes elektrotīkla pilnveidošana un saistītie starpsavienojumi Ziemeļjūrā, Īrijas jūrā, Lamanšā un kaimiņu ūdeņos, lai pārvadītu elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem atkrastes energoavotiem, uz patēriņa centriem un krātuvēm un palielinātu pārrobežu elektroenerģijas apmaiņu.

Attiecīgās dalībvalstis: Beļģija, Dānija, Francija, Īrija, Luksemburga, Nīderlande, Vācija un Zviedrija.

(5) Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojuma plāns atkrastes elektrotīklam (“*BEMIP offshore*”): integrēta atkrastes elektrotīkla pilnveidošana un saistītie starpsavienojumi Baltijas jūrā un kaimiņu ūdeņos, lai pārvadītu elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem atkrastes energoavotiem, uz patēriņa centriem un krātuvēm un palielinātu pārrobežu elektroenerģijas apmaiņu.

Attiecīgās dalībvalstis: Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija, Vācija un Zviedrija.

(6) Dienvidu un austrumu atkrastes elektrotīkls: integrēta atkrastes elektrotīkla pilnveidošana un saistītie starpsavienojumi Vidusjūrā, Melnajā jūrā un kaimiņu ūdeņos, lai pārvadītu elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem atkrastes energoavotiem, uz patēriņa centriem un krātuvēm un palielinātu pārrobežu elektroenerģijas apmaiņu.

Attiecīgās dalībvalstis: Bulgārija, Francija, Grieķija, Horvātija, Itālija, Kipra, Malta, Rumānija, Slovēnija un Spānija.

(7) Dienvidrietumu Eiropas atkrastes elektrotīkls: integrēta atkrastes elektrotīkla pilnveidošana un saistītie starpsavienojumi Ziemeļatlantijas okeāna ūdeņos, lai pārvadītu elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem atkrastes energoavotiem, uz patēriņa centriem un krātuvēm un palielinātu pārrobežu elektroenerģijas apmaiņu.

Attiecīgās dalībvalstis: Francija, Īrija, Portugāle un Spānija.

3. PRIORITĀRIE ŪDEŅRAŽA UN ELEKTROLĪZERU KORIDORI

(8) Ūdeņraža starpsavienojumi Rietumeiropā (“*HI West*”): ūdeņraža infrastruktūra, kas atbalsta integrētas ūdeņraža maģistrāles izveidi, kura savieno reģiona valstis un nodrošina to konkrētās ūdeņraža infrastruktūras vajadzības, atbalstot ES mēroga tīkla izveidi ūdeņraža transportēšanai.

Elektrolīzeri: atbalsta elektrogāzes tehnoloģiju ieviešanu ar mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un sekmēt drošu, efektīvu un uzticamu sistēmas darbību un viedas energosistēmas integrāciju. Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Beļģija, Dānija, Francija, Itālija, Īrija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Portugāle, Spānija un Vācija.

(9) Ūdeņraža starpsavienojumi Austrumeiropas vidienē un dienvidos (“*HI East*”): ūdeņraža infrastruktūra, kas atbalsta integrētas ūdeņraža maģistrāles izveidi, kura savieno reģiona valstis un nodrošina to konkrētās ūdeņraža infrastruktūras vajadzības, atbalstot ES mēroga tīkla izveidi ūdeņraža transportēšanai.

Elektrolīzeri: atbalsta elektrogāzes tehnoloģiju ieviešanu ar mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un sekmēt drošu, efektīvu un uzticamu sistēmas darbību un viedas energosistēmas integrāciju. Attiecīgās dalībvalstis: Austrija, Bulgārija, Čehija, Grieķija, Horvātija, Itālija, Kipra, Polija, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Ungārija un Vācija.

(10) Baltijas jūras enerģijas tirgus starpsavienojuma plāns ūdeņraža jomā (“*BEMIP Hydrogen*”): ūdeņraža infrastruktūra, kas atbalsta integrētas ūdeņraža maģistrāles izveidi, kura savieno reģiona valstis un nodrošina to konkrētās ūdeņraža infrastruktūras vajadzības, atbalstot ES mēroga tīkla izveidi ūdeņraža transportēšanai.

Elektrolīzeri: atbalsta elektrogāzes tehnoloģiju ieviešanu ar mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un sekmēt drošu, efektīvu un uzticamu sistēmas darbību un viedas energosistēmas integrāciju. Attiecīgās dalībvalstis: Dānija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Somija, Vācija un Zviedrija.

4. PRIORITĀRĀS TEMATISKĀS JOMAS

(11) Viedo elektrotīklu ieviešana: viedo tīklu tehnoloģiju ieviešana visā Savienībā, lai efektīvi integrētu visu elektrotīklam pieslēgto lietotāju paradumus un rīcību, jo īpaši elektroenerģijas ražošana lielos apjomos no atjaunojamiem vai decentralizētiem enerģijas avotiem un patērētāju pieprasījumreakcija.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

(12) Oglekļa dioksīda pārrobežu tīkls: tādas infrastruktūras izveide, kas paredzēta oglekļa dioksīda transportēšanai starp dalībvalstīm un kaimiņu trešām valstīm, ņemot vērā gaidāmo oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas ieviešanu.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

(13) Gāzes viedie tīkli: viedo tīklu tehnoloģiju ieviešana visā Savienībā, lai gāzes tīklā efektīvi integrētu dažādas atjaunīgas un mazoglekļa gāzes, atbalstītu tīkla pārvaldības inovatīvu risinājumu apguvi un sekmētu viedu enerģētikas nozares integrāciju un pieprasījumreakciju.

Attiecīgās dalībvalstis: visas.

II PIELIKUMS

ENERGOINFRASTRUKTŪRAS KATEGORIJAS

Lai īstenotu I pielikumā uzskaitītās energoinfrastruktūras prioritātes, jāattīsta šādas energoinfrastruktūras kategorijas.

(1) Elektroenerģija:

- a) augstsprieguma gaisvadu elektropārvades līnijas, ja tās projektētas 220 kV vai lielākam spriegumam, un apakšzemes un zemūdens elektropārvades kabeļlīnijas, ja tās projektētas 150 kV vai lielākam spriegumam;
- b) elektroenerģijas uzkrāšanas objekti, kas paredzēti elektroenerģijas pastāvīgai vai pagaidu uzkrāšanai virszemes vai apakšzemes infrastruktūrā vai ģeoloģiskos objektos, ar nosacījumu, ka tie ir tieši pieslēgti augstsprieguma elektropārvades līnijām, kas projektētas 110 kV vai lielākam spriegumam;
- c) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai a) un b) apakšpunktā minētās sistēmas būtu ekspluatācijā drošas, neapdraudētas un efektīvas, tostarp aizsardzības, uzraudzības un vadības sistēmas visiem sprieguma līmeņiem un apakšstacijām;
- d) sistēmas un komponenti, kas ietver IKT ar ekspluatācijas digitālām platformām, vadības sistēmām un sensoru tehnoloģijām gan pārvades, gan vidēja sprieguma sadales līmenī, lai panāktu efektīvāku un intelektīvu elektropārvades un sadales tīklu, palielinātu spēju integrēt jaunus ražošanas, uzglabāšanas un patēriņa veidus un sekmētu jaunus uzņēmējdarbības modeļus un tirgus struktūras;
- e) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ietilpst a) apakšpunktā minētajā kategorijā un kam ir duāla funkcionalitāte: no atkrastes atjaunīgās elektroenerģijas starpsavienojums un pārvade no atkrastes ražošanas vietām uz divām vai vairākām valstīm, kā arī jebkāds aprīkojums vai iekārta atkrastes tuvumā, kas ir būtisks drošai, neapdraudētai un efektīvai ekspluatācijai, ietverot aizsardzības, uzraudzības un vadības sistēmas un vajadzīgās apakšstacijas, ja tās arī nodrošina tehnoloģiju sadarbību, t. sk. saskarņu saderību starp dažādām tehnoloģijām ("atjaunīgās enerģijas atkrastes tīkli").

(2) Viedie gāzes tīkli:

- a) jebkurš turpmāk nosauktais aprīkojums vai iekārta, kuras mērķis ir darīt iespējamu un sekmēt atjaunīgo un mazoglekļa gāzu (t. sk. biometāna vai ūdeņraža) integrāciju tīklā: digitālas sistēmas un komponenti, kas ietver IKT, vadības sistēmas un sensoru tehnoloģijas, lai būtu iespējama gāzes ražošanas, pārvades, sadales un patēriņa gāzes tīklā interaktīva un intelektīva uzraudzība, mērījumi, kvalitātes kontrole un vadība. Turklāt šādi projekti var ietvert arī aprīkojumu, kas nodrošina reversās plūsmas no sadales uz pārvades līmeni, un saistīto vajadzīgo modernizāciju esošajā tīklā.

(3) Ūdeņradis:

- a) pārvades cauruļvadi ūdeņraža transportēšanai, kas nodrošina pārredzamu un nediskriminējošu piekļuvi vairākiem tīkla lietotājiem un galvenokārt sastāv no

augstspiediena ūdeņraža cauruļvadiem, izņemot cauruļvadus ūdeņraža vietējai sadalei;

b) pazemes uzglabāšanas iekārtas, kas savienotas ar a) apakšpunktā minētajiem augstspiediena ūdeņraža cauruļvadiem;

c) sašķidrināta ūdeņraža un citās ķīmiskās vielās esoša ūdeņraža pieņemšanas, uzglabāšanas un regazifikācijas vai dekompresijas iekārtas ūdeņraža ievadīšanai tīklā;

d) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai ūdeņraža sistēma būtu ekspluatācijā droša, neapdraudēta un efektīva vai lai nodrošinātu divvirzienu plūsmas jaudu, tostarp kompresoru stacijas.

Jebkurš no a), b), c) un d) apakšpunktā minētajiem objektiem var būt no jauna būvēts objekts vai objekts, kas pārveidots no dabasgāzei paredzēta objekta uz ūdeņradim vai abām gāzēm paredzētu objektu.

(4) Elektrolīzeru iekārtas:

a) elektrolīzeri: i) ar vismaz 100 MW jaudu, ii) kuros ražošana atbilst prasībai dzīves ciklā aiztaupīt 70 % siltumnīcefekta gāzu emisiju attiecībā pret fosilo kurināmo komparatoru 94g CO₂e/MJ, kā noteikts 25. panta 2. punktā un V pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/2001¹. Dzīves cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumu aprēķina, izmantojot metodiku, kas minēta Direktīvas (ES) 2018/2001 28. panta 5. punktā vai, alternatīvi, izmantojot ISO 14067 vai ISO 14064-1. Kvantificētu dzīves cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumu attiecīgā gadījumā pārbauda saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/2001 30. pantu vai arī to dara neatkarīga trešā puse; un iii) kam ir arī ar tīklu saistīta funkcija;

b) saistīts aprīkojums.

(5) Oglekļa dioksīds:

a) specializēti cauruļvadi (izņemot sākumposma cauruļvadu tīklu), ko izmanto, lai no vairāk nekā viena avota, t. i., rūpnieciskām iekārtām (tostarp spēkstacijām), kas rada oglekļa dioksīdu sadedzināšanas procesā vai citās ķīmiskās reakcijās, kurās iesaistīti fosili vai nefosili oglekli saturoši savienojumi, transportētu oglekļa dioksīdu tā pastāvīgai ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK²;

b) objekti oglekļa dioksīda sašķidrināšanai un pagaidu uzglabāšanai, gatavojoties tā tālākai transportēšanai. Tas neietver infrastruktūru ģeoloģiskās formācijās, ko izmanto oglekļa dioksīda pastāvīgai uzglabāšanai saskaņā ar Direktīvu 2009/31/EK, un saistītos virszemes un iesūkņēšanas objektus;

c) jebkāds aprīkojums vai iekārta, kas ir būtiska, lai attiecīgā sistēma darbotos pareizi un būtu ekspluatācijā neapdraudēta un efektīva, tostarp aizsardzības, uzraudzības un kontroles sistēmas.

¹ OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.

² OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.

III PIELIKUMS

REĢIONĀLIE KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU SARAKSTI

1. NOTEIKUMI GRUPĀM

(1) Attiecībā uz energoinfrastruktūru, kas ir valstu regulatīvo iestāžu kompetencē, katrā grupā ir pārstāvji no dalībvalstīm, valstu regulatīvajām iestādēm, PSO, kā arī Komisijas, Aģentūras un attiecīgi elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkla (*ENTSO-E*) vai gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkla (*ENTSO-G*).

Attiecībā uz citām energoinfrastruktūras kategorijām katrā grupā ir pārstāvji no dalībvalstīm, projekta virzītājiem, uz kuriem attiecas katra no I pielikumā minētajām attiecīgajām prioritātēm, kā arī no Komisijas.

(2) Atkarībā no projektu skaita, kas kandidē uz iekļaušanu Savienības sarakstā, reģionālām infrastruktūras nepilnībām un tirgus attīstības grupas un grupu lēmējstruktūras var pēc vajadzības sadalīties, apvienoties vai sanākt kopā dažādās konfigurācijās, lai apspriestu jautājumus, kas kopīgi visām grupām vai kas attiecas tikai uz konkrētiem reģioniem. Šādi jautājumi var būt saistībā ar pārreģionālo konsekvenci vai to iecerētajos reģionālajos sarakstos iekļauto projektu skaitu, kas draud kļūt nepārvaldāms.

(3) Katra grupa savu darbu organizē saskaņīgi ar reģionālās sadarbības centieniem atbilstīgi Direktīvas (ES) 2019/944 61. pantam, Direktīvas 2009/73/EK 7. pantam, Regulas (ES) 2019/943 34. pantam un Regulas (EK) Nr. 715/2009 12. pantam un saskaņīgi ar citām esošām reģionālās sadarbības struktūrām.

(4) Lai īstenotu attiecīgo I pielikumā paredzēto prioritāti, katra grupa pēc vajadzības uzaicina projekta virzītājus, kuru projekts varētu tikt atlasīts kā kopīgu interešu projekts, kā arī pārstāvjus no valstu pārvaldes iestādēm, regulatīvām iestādēm un PSO no trešām valstīm. Lēmumu uzaicināt trešo valstu pārstāvjus pieņemt pēc vienprātības principa.

(5) Katra grupa pēc vajadzības uzaicina organizācijas, kas pārstāv attiecīgās ieinteresētās personas, un attiecīgā gadījumā – pašas ieinteresētās personas, tostarp ražotājus, sadales sistēmu operatorus, piegādātājus, patērētājus un vides aizsardzības organizācijas. Grupa var rīkot uzklaušanās vai apspriedes, ja tas ir lietderīgi tās uzdevumu izpildei.

(6) Attiecībā uz grupu sanāksmēm Komisija ieinteresētajām personām pieejamā platformā publicē iekšējos noteikumus, atjauninātu sarakstu ar dalīborganizācijām, regulāri atjauninātu informāciju par darba progresu, sanāksmju programmu, kā arī sanāksmju protokolus, ja tie ir pieejami. Grupu lēmējstruktūru apspriedes un projektu sarindošana saskaņā ar 4. panta 5. punktu ir konfidenciāla.

(7) Komisija, Aģentūra un grupas tiecas nodrošināt konsekvenci dažādu grupu starpā. Tādēļ Komisija un Aģentūra attiecīgā gadījumā nodrošina informācijas apmaiņu saistībā ar visu darbu, par ko attiecīgajās grupās ir pārreģionāla interese.

(8) Valsts regulatīvo iestāžu un Aģentūras dalība grupās neapdraud to mērķu un pienākumu pildīšanu, kas tām noteikti šajā regulā vai Direktīvas (ES) 2019/944 58, 59. un 60. pantā un Direktīvas 2009/73/EK 40. un 41. pantā, vai Regulā (ES) 2019/942.

2. REĢIONĀLO SARAKSTU IZVEIDES PROCESS

(1) Projekta virzītāji, kuru projekti varētu tikt atlasīti kā kopīgu interešu projekti un kuri vēlas šāda statusa iegūšanu, grupai iesniedz pieteikumu, lai projekts tiktu izraudzīts par kopīgu interešu projektu, un pieteikumā iekļauj:

- (a) novērtējumu par to, kā projekti sekmēs I pielikumā minēto prioritāšu īstenošanu;
- (b) analīzi par to, kā ir izpildīti 4. pantā noteiktie kritēriji;
- (c) projektiem, kas sasnieguši pietiekamu gatavību, – projektam specifisku izmaksu un ieguvumu analīzi, pamatojoties uz metodiku, ko, ievērojot 11. pantu, ir izstrādājis *ENTSO-E* vai *ENTSO-G*;
- (d) visu citu informāciju, kas būtiska projekta izvērtēšanai.

(2) Visi saņēmēji nodrošina komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti.

(3) Ierosinātie elektroenerģijas pārvades un uzkrāšanas kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b) c) un e) apakšpunktā minētajās kategorijās, ir projekti, kuri ir daļa no jaunākā pieejamā Savienības elektroenerģijas tīkla attīstības desmit gadu plāna, ko izstrādājis *ENTSO-E* saskaņā ar Regulas (ES) 2019/943 30. pantu. Ierosinātie elektroenerģijas pārvades un uzkrāšanas kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta e) apakšpunktā minētajās kategorijās, ir projekti, kuri izriet no integrēta atkrastes tīkla attīstības plāna un atbilst tam, kā minēts 14. panta 2. punktā.

(4) Sākot no 2024. gada 1. janvāra, ierosinātie ūdeņraža kopīgu interešu projekti, kas ietilpst II pielikuma 3. punktā minētajās kategorijās, ir projekti, kuri ir daļa no jaunākā pieejamā Savienības gāzes tīkla attīstības desmit gadu plāna, ko izstrādājis *ENTSO-G* saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2009 8. pantu.

(5) Līdz 2022. gada 30. jūnijam un pēc tam par katru Savienības mēroga tīkla desmit gadu attīstības plānu *ENTSO-E* un *ENTSO-G* izdod atjauninātas vadlīnijas par projektu iekļaušanu savos attiecīgajos Savienības tīkla attīstības desmit gadu plānos, kā minēts 3. un 4. punktā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un procesa pārredzamību. Vadlīnijas paredz vienkāršotu procesu, kā visus projektus, kas iekļauti konkrētajā brīdī spēkā esošajā Savienības kopīgu interešu projektu sarakstā, vienkāršotā procesā iekļaut Savienības tīkla attīstības desmit gadu plānos, proti, tos iekļauj automātiski, ņemot vērā dokumentāciju un datus, kuri jau tikuši iesniegti iepriekšējos Savienības mēroga tīkla desmit gadu attīstības plānu procesos, ciktāl šāda informācija joprojām ir derīga.

ENTSO-E un *ENTSO-G* apspriežas ar Komisiju un Aģentūru par savām iecerētajām vadlīnijām par projektu iekļaušanu Savienības tīkla attīstības desmit gadu plānos un pienācīgi ņem vērā Komisijas un Aģentūras ieteikumus pirms galīgo pamatnostādņu publikācijas.

(6) Ierosinātie oglekļa dioksīda transportēšanas projekti, kas ietilpst II pielikuma 5. punktā minētajā kategorijā, ir daļa no oglekļa dioksīda transportēšanas un uzglabāšanas pārrobežu infrastruktūrai veltīta plāna, ko izstrādājušas vismaz divas dalībvalstis un ko Komisijai iesniedz vai nu attiecīgās dalībvalstis, vai šo dalībvalstu ieceltas struktūras.

(7) Attiecībā uz ierosinātajiem projektiem, kas ir valstu regulatīvo iestāžu kompetencē, valstu regulatīvās iestādes un, ja vajadzīgs, Aģentūra iespēju robežās reģionālās sadarbības kontekstā saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/944 61. pantu un Direktīvas 2009/73/EK 7. pantu pārbauda, cik konsekventi tiek piemērota kritēriju un izmaksu un ieguvumu analīzes metodika, un izvērtē to pārrobežu nozīmi. Tās novērtējumu iesniedz grupai.

(8) Attiecībā uz visiem pārējiem ierosinātajiem projektiem Komisija izvērtē 4. pantā noteikto kritēriju piemērošanu. Komisija arī ņem vērā paplašināšanas iespējas nākotnē, lai iesaistītu vēl citas dalībvalstis. Komisija novērtējumu iesniedz grupai.

(9) Dalībvalstis, uz kuru teritoriju ierosinātais projekts neattiecas, bet var potenciāli sniegt pozitīvu neto ietekmi vai būtiski ietekmēt, piemēram, vidi vai energoinfrastruktūras darbību tās teritorijā, var iesniegt grupai atzinumu, izklāstot savus apsvērumus.

(10) Grupas lēmējstruktūra pēc grupas dalībvalsts pieprasījuma izskata pamatotos apsvērumus, ko valsts iesniegusi saskaņā ar 3. panta 3. punktu, kāpēc tā neapstiprina kopīgu interešu projektu vai savstarpēju interešu projektu, kurš attiecas uz tās teritoriju.

(11) Grupas locekļi rīko tikšanos, lai izskatītu un sakārtotu ierosinātos projektus prioritārā secībā, ņemot vērā regulatoru novērtējumu vai Komisijas novērtējumu par projektiem, kas nav valstu regulatīvo iestāžu kompetencē.

(12) Grupā sagatavotos iecerētos reģionālos sarakstus ar ierosinātajiem projektiem, kas ietilpst valstu regulatīvo iestāžu kompetencē, un jebkādos atzinumus, kuri minēti šā punkta 9. apakšpunktā, iesniedz Aģentūrai sešus mēnešus pirms Savienības saraksta pieņemšanas dienas. Aģentūra iecerētos reģionālos sarakstus un pievienotos atzinumus novērtē trīs mēnešu laikā pēc to saņemšanas. Aģentūra sniedz atzinumu par iecerētajiem reģionālajiem sarakstiem, jo īpaši par kritēriju un izmaksu un ieguvumu analīzes konsekventu piemērošanu reģionos. Aģentūras atzinumu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) 2019/942 22. panta 5. punktā minēto procedūru.

(13) Viena mēneša laikā pēc Aģentūras atzinuma saņemšanas katras grupas lēmējstruktūra pieņem galīgo reģionālo sarakstu, ievērojot 3. panta 3. punkta noteikumus, pamatojoties uz grupas priekšlikumu un ņemot vērā Aģentūras atzinumu un valsts regulatīvo iestāžu novērtējumu, kuri iesniegti saskaņā ar 7. punktu, vai Komisijas novērtējumu par projektiem, kas nav valstu regulatīvo iestāžu kompetencē un kas ierosināti saskaņā ar 8. punktu. Grupas galīgos reģionālos sarakstus iesniedz Komisijai, pievienojot jebkādos atzinumus, kas minēti 9. punktā.

(14) Ja, pamatojoties uz saņemtajiem reģionālajiem sarakstiem un ņemot vērā Aģentūras atzinumu, ierosināto kopīgu interešu projektu kopējais skaits Savienības sarakstā pārsniedz pārvaldāmu daudzumu, Komisija pēc apspriešanās ar katru attiecīgo grupu apsver iespēju Savienības sarakstā neiekļaut projektus, kas attiecīgās grupas sarakstā saskaņā ar 4. panta 5. punktā noteikto prioritāro secību atrodas beigās.

IV PIELIKUMS

KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTU UN SAVSTARPĒJU INTEREŠU PROJEKTU KRITĒRIJI – NOTEIKUMI UN INDIKATORI

(1) Projekts ar ievērojamu pārrobežu ietekmi ir projekts kādas dalībvalsts teritorijā, kas atbilst šādiem kritērijiem:

a) elektroenerģijas pārvade – projekts pie minētās dalībvalsts robežas ar citu vai citām dalībvalstīm tīkla pārvades jaudu vai jaudu, kas pieejama komerciālajām plūsmām, pie minētās dalībvalsts robežas ar citu vai citām dalībvalstīm palielina vismaz par 500 MW, salīdzinot ar situāciju, ja projekts netiktu nodots ekspluatācijā;

b) elektroenerģijas uzkrāšana – projekts nodrošina vismaz 225 MW uzstādīto kapacitāti un tādu uzkrāšanas kapacitāti, kas dod iespēju saražot neto elektroenerģiju vismaz 250 gigavatstundas gadā;

c) viedie elektrotīkli – projekts ir paredzēts aprīkojumam un iekārtām augstsprieguma un vidēja sprieguma līnijās. Tajā ir iesaistīti pārvades sistēmu operatori, pārvades un sadales sistēmu operatori vai sadales sistēmu operatori no vismaz divām dalībvalstīm. Sadales sistēmu operatori var tikt iesaistīti tikai ar pārvades sistēmu operatoru atbalstu no vismaz divām dalībvalstīm, kas ir cieši saistīti ar projektu un nodrošina sadarbību. Projekts aptver vismaz 50 000 elektroenerģijas lietotāju, ražotāju, patērētāju vai ražojošu patērētāju patēriņa zonā, kur patēriņš ir vismaz 300 GWh/gadā, no kā vismaz 20 % ražo no variabliem atjaunojamiem energoresursiem;

d) ūdeņraža pārvade – projekts dara iespējamu ūdeņraža pārvadi pāri attiecīgo dalībvalstu robežām vai esošo pārrobežu ūdeņraža transportēšanas jaudu pie divu dalībvalstu robežas palielina par vismaz 10 %, salīdzinot ar situāciju pirms projekta nodošanas ekspluatācijā, un tiek pietiekami parādīts, ka projekts ir būtiska daļa no plānota pārrobežu ūdeņraža tīkla, un sniegti pietiekami pierādījumi par esošiem plāniem un sadarbību ar kaimiņvalstīm un tīklu operatoriem;

e) ūdeņraža uzglabāšana vai II pielikuma 3. punktā minētās ūdeņraža pieņemšanas iekārtas – projekta mērķis ir tieši vai netieši apgādāt vismaz divas dalībvalstis;

f) elektrolīzeri – projekts nodrošina uzstādīto jaudu vismaz 100 MW apmērā un sniedz tiešus vai netiešus ieguvumus vismaz divām dalībvalstīm;

g) viedie gāzes tīkli – projektā ir iesaistīti pārvades sistēmu operatori, pārvades un sadales sistēmu operatori vai sadales sistēmu operatori no vismaz divām dalībvalstīm. Sadales sistēmu operatori var tikt iesaistīti tikai ar pārvades sistēmu operatoru atbalstu no vismaz divām dalībvalstīm, kas ir cieši saistīti ar projektu un nodrošina sadarbību.

(2) Savstarpēju interešu projekts ar ievērojamu pārrobežu ietekmi ir projekts, kas atbilst šādiem kritērijiem:

h) savstarpēju interešu projekts II pielikuma 1. punkta a) un e) apakšpunktā noteiktajā kategorijā – projekts palielina tīkla pārvades jaudu vai jaudu, kas pieejama

komerciālajām plūsmām, pie minētās dalībvalsts robežas ar vienu vai vairākām trešām valstīm un sniedz ievērojamus ieguvumus vismaz divām dalībvalstīm saskaņā ar īpašajiem kritērijiem, kuri uzskaitīti 4. panta 3. punktā. Ieguvumus dalībvalstīm aprēķina un publicē *ENTSO-E* Savienības tīkla attīstības desmit gadu plāna ietvaros;

i) savstarpēju interešu projekts II pielikuma 3. punktā noteiktajā kategorijā – ūdeņraža projekts dara iespējamu ūdeņraža pārvadi pie kādas dalībvalsts robežas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, un tiek pierādīts, ka tas sniedz ievērojamus ieguvumus vismaz divām dalībvalstīm saskaņā ar īpašajiem kritērijiem, kuri uzskaitīti 4. panta 3. punktā. Ieguvumus dalībvalstīm aprēķina un publicē *ENTSO-G* Savienības tīkla attīstības desmit gadu plāna ietvaros;

j) savstarpēju interešu projekts II pielikuma 5. punktā noteiktajā kategorijā – vismaz divas dalībvalstis un kāda trešā valsts projektu var izmantot antropogēnas izcelsmes oglekļa dioksīda transportēšanai.

(3) Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta a), b), c) un e) apakšpunktā minētajās kategorijās, 4. pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē šādi:

a) tirgus integrāciju, konkurenci un sistēmas elastību mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā Savienības elektroenerģijas tīkla attīstības desmit gadu plānā, jo īpaši:

i) attiecībā uz pārrobežu projektiem aprēķina ietekmi uz tīkla pārvades jaudu abos elektroenerģijas plūsmas virzienos, ko mēra pēc elektroenerģijas daudzuma (MW) un to ieguldījuma, lai sasniegtu minimālo 15 % satrsavienotības mērķrādītāju, vai – attiecībā uz projektiem ar būtisku pārrobežu ietekmi – aprēķina ietekmi uz tīkla pārvades jaudu uz robežām starp attiecīgajām dalībvalstīm, attiecīgajām dalībvalstīm un trešām valstīm vai attiecīgajās dalībvalstīs un ietekmi uz pieprasījuma un piedāvājuma balansēšanu un tīkla darbību attiecīgajās dalībvalstīs;

ii) attiecībā uz V pielikumā minēto analīzes apgabalu novērtē projekta ietekmi uz ražošanas un pārvades izmaksām energosistēmas mērogā un ietekmi uz tirgus cenu dinamiku un konvergenci atbilstīgi dažādiem plānošanas scenārijiem, turklāt ņemot vērā, kā tas maina sarindojumu pēc saimnieciskā izdevīguma;

b) atjaunojamo energoresursu enerģijas pārvadi no ražošanas vietām uz lieliem patēriņa centriem un krātuvēm mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā Savienības elektroenerģijas tīkla attīstības desmit gadu plānā, jo īpaši:

i) attiecībā uz elektroenerģijas pārvadi – aplēs atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanas jaudu (pēc tehnoloģijas, izsakot MW), kas pievienota un pārvadīta, pateicoties projektam, un to salīdzina ar plānoto kopējo ražošanas jaudu no šādiem atjaunojamiem energoresursiem attiecīgajā dalībvalstī 2030. gadā saskaņā ar nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem, kurus dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1999³;

³

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas

ii) attiecībā uz elektroenerģijas uzkrāšanu salīdzina jauno jaudu, ko nodrošina projekts, ar kopējo esošo jaudu tai pašai uzkrāšanas tehnoloģijai V pielikumā definētajā analīzes apgabalā;

c) apgādes drošība, sadarbība un droša sistēmas darbība – to mēra saskaņā ar analīzi, kas veikta jaunākajā pieejamajā Savienības elektroenerģijas tīkla attīstības desmit gadu plānā, proti, novērtē projekta ietekmi uz prognozētajiem slodzes zudumiem V pielikumā definētajā analīzes apgabalā, un izsaka kā ražošanas un pārvades adekvātumu raksturīgu slodzes periodu kopumā, ņemot vērā paredzamās izmaiņas ekstremālos klimatiskos apstākļos un to ietekmi uz infrastruktūras noturību. Attiecīgā gadījumā mēra projekta ietekmi uz neatkarīgu un uzticamu sistēmas darbības un pakalpojumu kontroli.

(4) Attiecībā uz projektiem, kas ietilpst II pielikuma 1. punkta d) apakšpunktā minētajā kategorijā, 4. pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē šādi:

- a) ilgspējības līmenis : šo kritēriju mēra, novērtējot, kādā mērā tīkls spēj savienot un transportēt variablu atjaunojamo energoresursu enerģiju;
- b) apgādes drošība : šo kritēriju mēra, nosakot zudumu līmeni sadales un/vai pārvades tīklos, elektrotīkla komponentu procentuālo izmantojumu (t. i., vidējo slodzi), tīkla komponentu pieejamību (saistībā ar plānotu un neplānotu apkopi) un tās ietekmi uz tīkla darbības rezultātiem, kā arī pārrāvumu (t. sk. ar klimatu saistītu pārrāvumu) ilgumu un biežumu;
- c) tirgus integrācija : šo kritēriju mēra, novērtējot inovāciju ieviešanu sistēmu darbībā un starpsavienojumos, kā arī to, kādā līmenī ir integrētas citas nozares un sekmēti jauni uzņēmējdarbības modeļi un tirgus struktūras;
- d) tīkla drošība, elastīgums un apgādes kvalitāte : šo kritēriju mēra, novērtējot inovatīvo pieeju sistēmas elastīgumam, kiberdrošību, efektīvu sadarbību PSO un SSO līmeņu starpā, spēju iekļaut pieprasījumu reakciju, uzkrāšanu, energoefektivitātes pasākumus, digitālu rīku un IKT izmaksefektīvu izmantošanu uzraudzībai un vadībai, elektroenerģijas sistēmas stabilitāti un sprieguma kvalitāti.

(5) Attiecībā uz ūdeņradi, kas ietilpst II pielikuma 3. punktā minētajā kategorijā, 4. pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē šādi:

a) ilgspēju mēra kā projekta ieguldījumu: siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā dažādos galapatēriņa lietojumos, piemēram, rūpniecībā vai transportā;

94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013, OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp.

elastīgumā un sezonālās uzkrāšanas iespējās atjaunonīgās elektroenerģijas ražošanā; vai atjaunīgā ūdeņraža integrēšanā;

b) tirgus integrāciju un sadarbību mēra, aprēķinot, kāda ir projekta pievienotā vērtība no tirgus sektoru integrācijas un cenu konverģences viedokļa un no sistēmas kopējās elastības viedokļa;

c) apgādes drošību un elastīgumu mēra, aprēķinot, kāda ir projekta pievienotā vērtība no ūdeņraža apgādes noturības, daudzveidības un elastīguma viedokļa;

d) konkurenci mēra kā projekta ieguldījumu piegādes diversifikācijā, tostarp piekļuves atvieglošanā ūdeņraža apgādes vietējiem avotiem.

(6) Attiecībā uz vieda gāzes tīkla projektiem, kas ietilpst II pielikuma 2. punktā minētajā kategorijā, 4. pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē šādi:

a) ilgtspējas līmenis, ko mēra, novērtējot atjaunīgo un mazoglekļa gāzu īpatsvaru, kas integrēts gāzes tīklā, saistītos siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumus par labu visas sistēmas dekarbonizācijai un noplūžu adekvātu identificēšanu;

b) piegādes kvalitāte un drošība, ko mēra, novērtējot droši pieejamās gāzes piegādes un maksimālā pieprasījuma attiecību, to importa īpatsvaru, ko aizstāj vietējas atjaunīgās un mazoglekļa gāzes, sistēmas ekspluatācijas stabilitāti un pārrāvumu ilgumu un biežumu katram klientam;

c) viedas enerģētikas nozares integrācijas sekmēšanu mēra, novērtējot izmaksu ietaupījumus, ko sniedz savienotas enerģētikas nozares un energosistēmas, piemēram, siltuma un elektroenerģijas sistēma, transports un rūpniecība.

(7) Attiecībā uz elektrolīzeru projektiem, kas ietilpst II pielikuma 4. punktā minētajā kategorijā, 4. pantā uzskaitītos kritērijus izvērtē šādi:

a) ilgtspēju mēra, novērtējot atjaunīgā ūdeņraža vai II pielikuma 4. punkta a) apakšpunkta ii) punktā noteiktajiem kritērijiem atbilstīga ūdeņraža īpatsvaru, kas integrēts tīklā, un saistītos siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumus;

b) apgādes drošību mēra, novērtējot projekta ieguldījumu tīkla drošā, stabilā un efektīvā ekspluatācijā, arī novērtējot to, kādā mērā tas novērš atjaunīgās elektroenerģijas ražošanas apcirpšanu;

c) viedas enerģētikas nozares integrācijas sekmēšanu mēra, novērtējot izmaksu ietaupījumus, ko sniedz savienotas enerģētikas nozares un energosistēmas, piemēram, gāzes, ūdeņraža, elektroenerģijas un siltuma tīkli, transporta un rūpniecības nozares, kā arī nodrošinātās pieprasījumu reakcijas apjoms.

V PIELIKUMS

IZMAKSU UN IEGUVUMU ANALĪZE ENERGO SISTĒMAS MĒROGĀ

Metodika, kas domāta kopīgu interešu projektu saskaņotai izmaksu un ieguvumu analīzei energosistēmas mērogā, atbilst turpmāk izklāstītajiem principiem.

(1) Atsevišķa projekta analīzes apgabals aptver visas dalībvalstis un trešās valstis, kuru teritorijā atrodas projekts, visas tieši kaimiņos esošās dalībvalstis un visas citas dalībvalstis, uz kurām projektam būs būtiska ietekme. Šajā nolūkā *ENTSO-E* un *ENTSO-G* sadarbojas ar visiem attiecīgajiem sistēmu operatoriem attiecīgajās trešās valstīs.

(2) Katrā izmaksu un ieguvumu analīzē ietver jutīguma analīzi attiecībā uz ievaddatu kopumu, dažādu projektu ekspluatācijā nodošanas datumu tajā pašā analīzes apgabalā un citus būtiskus parametrus.

(3) Tā nosaka, kāda analīze jāveic, balstoties uz relevanto daudznazaru ievaddatu kopumu, aprēķinot ietekmi gadījumam, kad projekts tiek realizēts, un gadījumam, kad projekts netiek realizēts.

(4) Tā sniedz norādes par tīkla un tirgus modelēšanas izstrādāšanu un izmantošanu, kas nepieciešama izmaksu un ieguvumu analīzei. Modelēšana ļauj pilnvērtīgi novērtēt ekonomisko (arī tirgus integrācijas, apgādes drošības un konkurences), sociālo, vidisko un klimatisko ietekmi, tostarp starpnozaru ietekmi. Metodika ietver informāciju par to, kādēļ, kas un kā tiek aprēķināts katrs no ieguvumiem un izmaksām.

(5) Tā nosaka un skaidro, kā visos tīkla desmit gadu attīstības plāna posmos tiek īstenots princips par energoefektivitāti pirmajā vietā.

(6) Tā nodrošina, ka tiek apzinātas dalībvalstis, uz kurām projektam ir neto pozitīva ietekme (ieguvēji), un dalībvalstis, uz kurām projektam ir neto negatīva ietekme (izmaksu sedzēji).

(7) Tajā ņem vērā vismaz šādas izmaksas: kapitālizmaksas, darbības un uzturēšanas izdevumu izmaksas projekta novērtējuma dzīves ciklā un attiecīgā gadījumā dezekspluatācijas un atkritumu apsaimniekošanas izmaksas. Metodika sniedz norādījumus par diskonta likmēm, novērtējuma dzīves ciklu un atlikušo vērtību, ko izmanto izmaksu un ieguvumu aprēķinos.

(8) Tā nodrošina, ka tiek novērtēti katram projektam īstenotie klimatadaptācijas pasākumi un ka tie atspoguļo siltumnīcefekta gāzu emisiju izmaksas saskanīgi ar citām Savienības rīcībpolitikām.

VI PIELIKUMS

VADLĪNIJAS PAR PĀRREDZAMĪBU UN SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBU

- (1) Procedūru rokasgrāmatā, kas minēta 9. panta 1. punktā, norāda vismaz šādu informāciju:
- a) attiecīgo tiesību aktu specifikācijas, uz ko balstīti lēmumi un atzinumi attiecībā uz dažādiem kopīgu interešu projektu veidiem, tostarp vides tiesību akti;
 - b) saņemamo attiecīgo lēmumu un atzinumu saraksts;
 - c) kompetentās iestādes, citu iestāžu un svarīgāko ieinteresēto personu nosaukums un adrese;
 - d) darbplūsma, kur izklāstīts katrs procesa posms, kā arī norādīts provizorisks grafiks un īss lēmumu pieņemšanas procedūras pārskats dažādiem attiecīgo kopīgu interešu projektu veidiem;
 - e) informācija par to dokumentu plašumu, struktūru un detalizētību, kas jāiesniedz kopā ar pieteikumu par lēmuma pieņemšanu, tostarp kontrolsaraksts;
 - f) sabiedrības līdzdalības posmi un līdzekļi;
 - g) modalitātes, kā kompetentā iestāde, citas attiecīgās iestādes un projekta virzītājs parāda, ka ir ņemti vērā sabiedriskajā apspriešanās izteiktie viedokļi, piemēram, parādot ieviestās izmaiņas projekta atrašanās vietā vai konstrukcijā vai pamatojot, kādēļ šādi viedokļi netika ņemti vērā;
 - h) cik vien iespējams – tās satura tulkojums visās kaimiņu dalībvalstu valodās, ko īsteno koordinācijā ar attiecīgajām kaimiņu dalībvalstīm;
- (2) Regulas 10. panta 5. punkta b) apakšpunktā minētajā detalizētajā grafikā tiek iekļauta vismaz šāda informācija:
- a) saņemamie lēmumi un atzinumi;
 - b) potenciāli iesaistītās iestādes, ieinteresētās personas un sabiedrība;
 - c) procedūras atsevišķie posmi un to ilgums;
 - d) būtiskākie sasniedzamie starprezultāti un to termiņi, ņemot vērā gaidāmo visaptverošo lēmumu;
 - e) iestāžu plānotie resursi un iespējamās vajadzības pēc papildu resursiem;
- (3) Neskarot vides tiesību aktos noteiktās sabiedriskās apspriešanas prasības, lai vairotu sabiedrības līdzdalību atļauju piešķiršanas procesā un nodrošinātu iepriekšēju informāciju un dialogu ar sabiedrību, piemēro turpmāk minētos principus:
- a) ieinteresētās personas, kuras ietekmē kopīgu interešu projekts, tostarp attiecīgās valsts, reģionālās un vietējās iestādes, zemes īpašnieki un iedzīvotāji, kas dzīvo projekta tuvumā, sabiedrība un pilsoniskās apvienības, organizācijas vai grupas tiek plaši informētas un ar tām apspriežas projekta sākumā, kad sabiedrības iespējamās bažas vēl ir iespējams ņemt vērā, un to veic atklātā un pārredzamā veidā. Vajadzības gadījumā kompetentā iestāde aktīvi atbalsta projekta virzītāja īstenotos pasākumus;
 - b) kompetentās iestādes nodrošina, ka kopīgu interešu projektu sabiedriskās apspriešanas procedūras ir pēc iespējas apvienotas grupās, ietverot sabiedrisko apspriešanu, ko jau tāpat paredz valsts tiesību akti. Katra sabiedriskā apspriešana aptver visus jautājumus, kas attiecas uz konkrēto procedūras posmu, un vienu

jautājumu, kurš attiecas uz konkrētu procedūras posmu, apspriež tikai vienā sabiedriskajā apspriešanā; tomēr viena sabiedriskā apspriešana var notikt vairāk nekā vienā vietā. Paziņojumā par sabiedrisko apspriešanu skaidri norāda, kādi jautājumi tiks apspriesti sabiedriskajā apspriešanā;

c) komentārus un iebildumus pieņem tikai no sabiedriskās apspriešanas sākuma līdz termiņa beigām;

(4) Sabiedrības līdzdalības koncepcijā ietver vismaz šādu informāciju:

a) attiecīgās ieinteresētās personas, pie kurām jāvēršas;

b) paredzētie pasākumi, tostarp ierosinātās īpašo sanāksmju norises vietas un datumi;

c) grafiks;

d) attiecīgajiem uzdevumiem iedalītie cilvēkresursi;

(5) Tā kā sabiedriskajai apspriešanai ir jānotiek pirms pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas, attiecīgās puses vismaz:

a) publicē informatīvu bukletu (ne vairāk kā 15 lappuses), kurā skaidri un kodolīgi izklāstīts pārskats par projekta aprakstu, mērķi, projekta attīstības posmu provizorisks grafiks, apsvērtie valsts tīkla attīstības plāna alternatīvie maršruti, iespējamās ietekmes veidi un raksturojums (tostarp pārrobežu un starpnacionāla ietekme) un iespējamie ietekmes mazināšanas pasākumi, ko publicē jau pirms apspriešanās. Turklāt informatīvajā bukletā iekļauj 9. panta 7. punktā minētās kopīgu interešu projekta tīmekļa vietnes, 23. pantā minētās pārredzamības platformas un 1. punktā minēto procedūru rokasgrāmatas vietņu adreses;

b) informāciju par apspriešanu publicē 9. panta 7. punktā minētajā kopīgu interešu projekta tīmekļa vietnē, izvieto uz vietējo pārvaldības iestāžu biroju ziņojumu dēļiem un publicē vismaz divos vietējos plašsaziņas līdzekļos;

c) rakstveidā aicina attiecīgās ieinteresētās personas, asociācijas, organizācijas un grupas uz īpašām sanāksmēm, kuru laikā apspriež iespējamās problēmjautājumus;

(6) 9. panta 7. punktā minētajā projekta vietnē tiek publicēta vismaz šāda informācija:

a) datums, kad projektā veikti jaunākie aktualizējumi;

b) satura tulkojums visās to dalībvalstu valodās, uz kurām attiecas projekts vai uz kurām projektam ir būtiska pārrobežu ietekme atbilstīgi IV pielikuma 1. punktam;

c) 5. punktā minētais informatīvais buklets, kas aktualizēts ar jaunākajiem datiem par projektu;

d) netehnisks kopsavilkums, kuru regulāri atjaunina un kurā atspoguļots projekta pašreizējais stāvoklis, arī ģeogrāfiska informācija, un – ja tā ir atjaunināta versija – skaidri norādītas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām versijām;

e) plāna īstenošana, kā izklāstīts 5. panta 1. punktā, aktualizējot ar jaunākajiem datiem par projektu;

f) informācija par projektam Savienības piešķirto un izmaksāto finansējumu;

g) projekta un sabiedriskās apspriešanas plāns, kurā skaidri norādīts, kādos datumos un kur notiks sabiedriskās apspriešanas un uzklaušanās, un paredzētie temati, kas ir būtiski attiecībā uz šīm uzklaušanās;

h) kontaktinformācija, lai saņemtu papildu informāciju vai dokumentus;

i) kontaktinformācija, lai varētu nosūtīt komentārus un iebildumus sabiedriskās apspriešanas laikā.